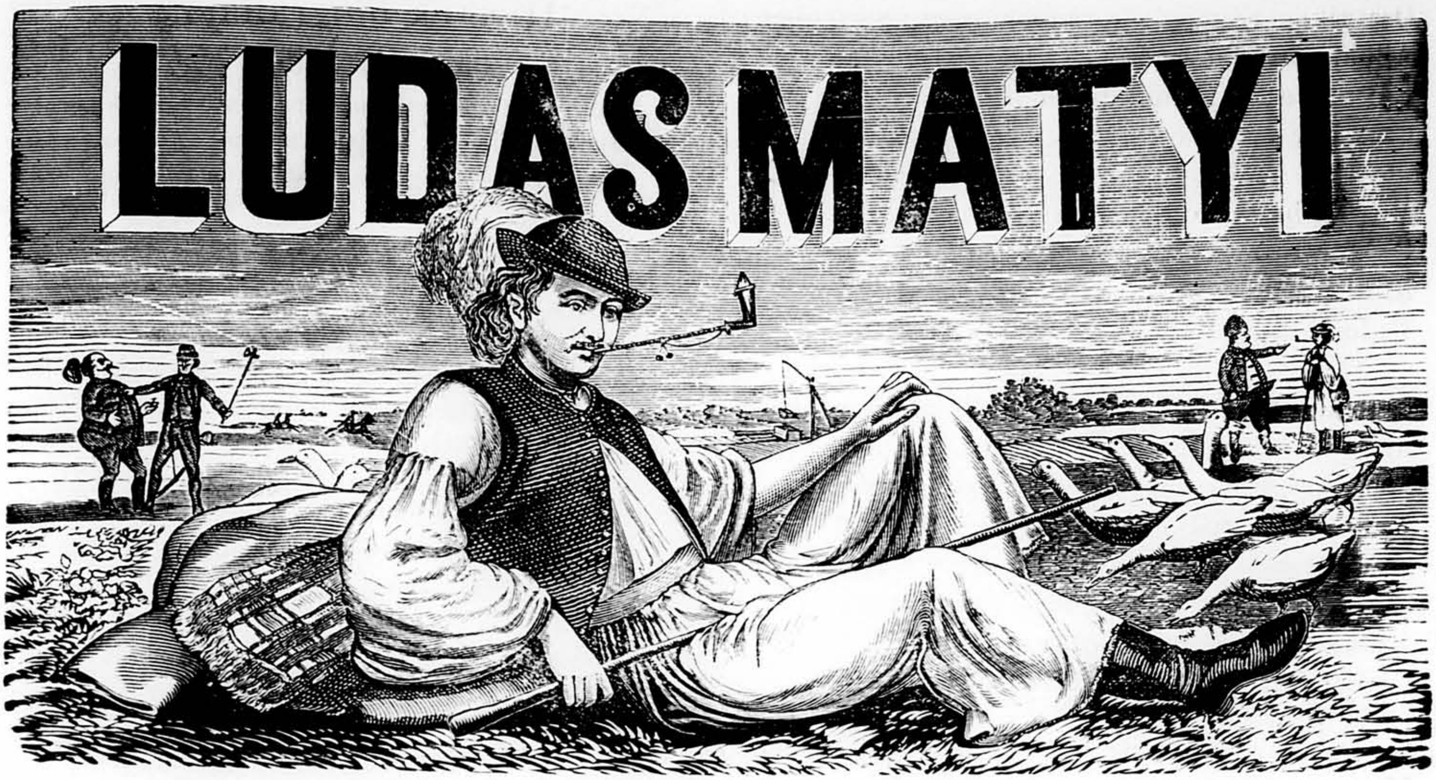

VII. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára félévre 3, egész évre 6 frt.	Az előfizetési pénz a KIADÓHIVATALBA molnár-utca 38. sz. alá küldendő.	Budapest, május 4. 1873. 18-ik szám.	GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár. Egyes példány ára 15 kr.	Szerkesztői iroda: Molnár-utca 38. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely »LUDAS MATYINAK« van szánva.

Osztrák-magyar polgár.

Osztrákmagyar polgár vagyok, nem szégyenlem;
Közösügynek szuszsza feszíti a mellem.
Tiz itcés cilinder tátog fejem felett;
No annál népesebb az alsó emelet.
Gondolkozzék értem Deák, a hon bölcse!
Ha előkapja is a németség görcse, —
Legyen bár levele német vagy francia,
Osztrákmagyarország felmagasztalt fia!

Osztrákmagyar polgár vagyok, nem szégyenlem;
Negyvennyolcasságban nincs már semmi kellem;
Divat, futó divat volt, és egyéb semmi,
A lomtárba tettem békével pihenni...
Az osztrákmagyarság! ez ám a valami,
Mellette nem lehet kudarcot vallani:
Hallgatok fizetek s fizetek hallgatok,
És a Steueramtból szépen elballagok.

Osztrákmagyar polgár vagyok, nem szégyenlem;
Virilis jogomért mozgat még a szellem, —
Nyugszom hatvanhetes alkotmány árnyában,
Mint cserepár-honvéd a hűs kaszárnyában.
Olyan éhenkórász ellenség már nincsen:
Mely felfaló vágygyal mi reánk tekintsen;
Ha mégis beütné országunkba orrát..
Tudom Krisztusom, hogy honvédink kigórnák!

Osztrákmagyar polgár vagyok, nem szégyenlem;
Elbirom a terhet, hogy ha kell viselnem;
Szivemből éljenzem, midőn a honatyák
A nagy civilistát még fölebb ugratják;
Ha dolegatyusi költségvetéseknek
Hódoló szavazat-füsttel tömjéneznek;
Vagy ha Kerkápoly uj palotát épit,
Fogadja kétfejü szivem ömlengésit!

Osztrákmagyar polgár vagyok, nem szégyenlem;
Állok, mint két huszár egy fél század ellen;
Előttem ez ügyben a csökmői sárkány
Csak egy szárnyaszegett s megkoppasztott
sármány.
Mondja hát valaki, hogy a köznemzetnek
Dicső intézményi jóra nem vezetnek?
Kihivom ágyutól akár patkószegig, —
Tudom, hogy a nyakát jobban el nem szegik.

Osztrákmagyar polgár vagyok, nem szégyenlem;
Ide nézz, nagy világ, itt a szilárd jellem!
Mert én büszke vagyok ez uj alkotmányra,
Ha rágyujthatok a fináncolt dohányra.
Fizetem az adót földemért örömmel,
Hogy dohányt teremjen, még pedig özönnel;
Aztán négyszerannyit kilógatok érte,
Csakhogy a trafikot K e r k á p o l y mérje.

Osztrákmagyar polgár vagyok, nem szégyenlem;
Magyarul magyaráz mindenkor a nyelvem,
Csak azért szeretem osztrák testvéremet:
Hogy frakkja szárnyába takargat engemet,
Ha zivatar jőne, esernyője alatt
Mint a pók, csendesen meghuznám magamat
Tudom, nem esik le soha hajam szála,
Mely adóalapként nincs felróva nála.

Osztrákmagyar polgár vagyok, nem szégyenlem;
Miként a gázlámpa lobog hő szerelmem!
Mi már nékem K o s s u t h! csak kialudt kráter,
P e r o r b e m t e r r a r u m v a g a b u n d u s
f r a t e r!
Nagy D e á k, G ö r g e i, B e s z e és még mások
Haladó korunkban büszke óriások!
Árpád ősi hazát teremtett a népnek,
Ez uj honalkotók szebb jövőért élnek.

Osztrákmagyar polgár vagyok, nem szégyenlem,
Jelen pillanattól nem változik elvem, —
Mint a k c i z és s t e m p l i k e r e s z t e s v i t é z e
Boldog időt várok, — a n y u g d i j r a nézve..
Ha egyszer a nyugdij sült galambja rám száll:
Vajban fördik még a peszra is a háznál.
Óh dicső közösügy, érted élek s halok..
Büszkeségem az: hogy o s z t r á k m a g y a r
vagyok.

Hiresek biografiája.

Paczalai János.

A kit most bemutatunk az olvasó publikumnak ritkitja párját mind az e v é s b e n mind az a l v á s b a n nem csak Hontvármegyében hanem még Cochinkinában is.

Ez a nevezetes egyéniség aztán ismeretes is minden humorisztikus lapszerkesztő előtt.

Születni nem született, hanem ős nemes vérből származott, ha ugyan Szvatopluk ivadéki valaha nemesek lehettek. Igazábban szólva, hősünk j o b b-ágyból született s épen azért következetesen j o b b-oldali is testestől lelkestől. Ezen bokros érdemeinél fogva méltó arra, hogy Ludas Matyi, Janó életrajzát a hallhatatlanságnak örök táblájára felmázolja.

Gyermek éveiről a krónika semmi nevezetes tüneményt fel nem jegyezhetvén, mi is csak ott kezdjük ismertetni a jeles férfiut, midőn már benőtt a feje lágya, midőn honatyának választotta őt a spiritus és a brinza turó.

Ő meg is felel honatyai kötelességének derekasan. Midőn multévben az ellenzék erős próbakőre tette a mameluk sereget, s kibeszélte a türelemből, Janó barátunk legény volt a gáton, rendületlenül megmaradt képviselői székében és még Vidlicskainak három teljes óráig tartó perorálását is végig a l u d t a.

Murmutir természeténél fogva nem is igen kedveli a zajos mulatságot mert ez öt álmában háborgatja.

Különben ő hangosan alszik, horkol mint egy rinocerus. De hát ezen nemes paszsziója folytonosan é b r e n is tartja aztán tőszomszédjait, kik aztán ugy fognak ki a hatalmas bombárdirozón, hogy h a j s z r a és t ü l e d r e nem csak illő távolságra maradnak, de vattával is bedugdossák hallérzékeiknek jukait.

A tudománnyal hősünk nem sokat vesződik, szakképességét leginkább a nemzet gazdászatban fejti ki s ő hizlalja a legkövérebb sertéseket egész Hontvármegyében, mert hát felette nagy tisztelője a s o n k á n a k még ha kassai is.

Az ő imádott bálványa egy hizott disznó.

Ha ő valaha római pápa lenne, a kövér disznót okvetetlen a szentek közé soroztatná szent Röfögi cimen.

Ezen disznótisztelet meg is látszik János gazdán, meg a gyomrán, mert ha jóllakott csakugy szuszog mint az oláhduda. De hát ő sose lakik jól mint a vén bakkancsos Friczije.

Ha pedig beszél, pöfög mint a kása. Igaz, hogy ritkán veszi igénybe a ház figyelmét, de hát hiszen erényeinek épen ez a legszebb fényoldala. Ő is azt tartja, hogy beszélni ezüst, hallgatni arany. János pedig az ezüstnél százszorta többre becsüli az aranyat, s mint jó gazda, sok tiz- és huszfrankost rakott már élire és rakhat még holta napjáig.

Igen tontorva halad tettében és léptében, nem is csuda, mert hiszen harmadfél mázsa tehénkedik lábaira De alá is termettek ám lábai a közös tehernek, ugy annyira, hogy topánkáját a kis Pulszki bátran használhatná a Dunán propellernek.

Elég..i.a..

A bécsi világkiállitás megnyitására.

Bécsbe mennek királyok és hercegek,
Rendeznek ott számukra nagy ünnepet.
Mulatságnak nem lesz vége, határa —
Ebből fény és nagy dicsőség
Háramlik a hazára!

Magyar ember ugy mulat, ha van neki.
Ha buzával szinig állnak vermei,
S ha nem konog ürességtől a kamra —
Egy pár itce jó borocskát
Felönthet a garatra!

Német ember, osztrák fajta mulat ma,
Habár hálósipkáját is becsapta.
Iszik, táncol, a lábait széthányja —
Mintha isten tudná, minő
Jó rendben vón szénája!

Bécsbe mennek a királyi hercegek;
Rendeznek ott számukra nagy ünnepet.
Mulatságnak nem lesz vége, határa —
Cifra nyomor és nagy adó
Száll ebből a hazára!

Nagy Fridrik hadseregében volt egy Wiedeborn nevü hadnagy, kiről a conduitlisztában rendesen az szokott feljegyezve lenni, hogy „Ein guter Dichter, aber schlechter Soldat".

Fridrik kiváncsi lett e versfaragó katonára s a legközelebbi szemle alkalmával bemutattatván magának, felszólitá, hogy ha olyan hires poéta, hát mondjon neki extempore egy verset.

Wiedeborn hadnagy aztán ezt a rigmust mondta a királynak:

Gott sprach in seinem Zorn:
Der Lieutenant Wiedeborn
Nicht mehr als Lieutenant werden..
Soll hier auf Erden.

Nagy Fridriknek erre aztán a lett a kadenciája, hogy a hadnagy urat azonnal kinevezte főhadnagynak.

Orvosi látogatás.

1-ik nap.

Orvos: Nos hogy aludt ön az éjszaka?

Patiens: Keveset, hanem annál többet izzadtam.

Orvos: No ez ígen jó.

2-ik nap.

Orvos: Volt e önnek rendelvényem bevevése után nyugodtabb éjszakája.

Patiens: Eleget aludtam hanem örökösön lidércnyemással s rém szörnyekkel álmodoztam.

Orvos: Óh ez ís ígen jó, csak szedje tovább a lapdacsokat..

3-ik nap.

Orvos: Reménylem, most már egészen javulóban van ön, hiszen ugy néz ki mint az élet.

Patiens: Igen is jobban vagyok drága doktor ur s azt veszem észre, hogy a sok jónak bőségében halok el.

A járdakoptató.

Jaj, beh szomoru pofát vágok,
Ha kotorom a zsebemet;
Csúcsaiban hiába vájok —
Átkozom a cudar világot,
Hogy krisztussal nem tömte meg.

Pedig pedig nem sokra mégyen,
A kinek a zsebe lyukas..
Aztán a tőkepénzes, kérem,
Kikerüli az embert szépen.
Kevély mint a pulykakakas!

Korcsmába tiltatik bemenni,
A lány ilyenkor nem szeret; —
Sokat lélekzeni, nem enni,
Jó baráttól elhagyva lenni,
Ki csak „napfényben" embered.

És a városban tátott szájjal
Járkálni reggel, délben, este;
Látni papot roppant tokával,
Találkozni köpcös kofával,
Kinek szájáról zsir csepeg le..

Óh! mindez szivrepesztő látvány!
De tán a sorsom enyhülend?
Valami „részvénytársaság"-nál
Igazgatóság tiszte vár rám...
Ott jó szüret lesz, annyi szent!

A nyolcadik csuda.

Mióta Kléh ur a Pest belvárosi összeiró választmány elnökségére emergált a spiszbürgerek szánandó jóakaratából, azóta oly europai hirü férfiu lett, hogy a fővároson keresztül utazó idegenek ugy járnak csudájára, mint a pócsi szüz Máriának.

Ki mit vitt a világkiállitásra Bécsbe?

Angolország azt a nagy gyapjuzsákot, mely épen olyan mint a pap zsákja — telhetetlen.

Amerika: fából vaskarikát, iszalagból lőcsöt, elefántnagyságu kolibri madarakat, — és százezer humbugot, melynek csinálásához kitünően ért. És mindezt miben küldte? egy kis suwiksz iskátulában!

Spanyolország Don Carlos trónkövetelési jogát és Amadeo király nyomát.

Franciaország azon 5 milliárdról szóló nyugtákat, mit a porosznak fizetett hadikárpótlásul.

Poroszország Bismark fejéről azt a három szál hajat, és elküldte azt a pálinkás üveget is, melyből Vilmos császár issza a szentlelket.

Rómábói a pápa egészségéből nem küldhet semmit, egyebe meg nincs.

A sz . . . vári püspöki lak elött.

Pál gazda: Nézze kend János! e már osztég a pompás lakás ni.
János szomszéd: Bion Pál gazda, nagy ól az egy disznónak.

Bolond vers.

(De okos, a ki olvassa.)

Kukorikol a kecske,
Zabot eszik a fecske,
Olvas a citadella,
Verset ir a szardella.

Tubákol az elefánt,
Szamár mondja: jó a fánk!
Mintha Lónyay volna
Házat épit a bolha.

Disznótőnél majális,
Hallá lesz a madár is.
Lipótmezőn mostanság:
Lopszem Jankót olvassák!

Hogy borotválta meg B.. borbély a szamarat?

Existál Körösön egy diplomatizált tyukszem felcser és szakállpusztitó. A reztányér felett, mely azt jelzi, hogy abban a chirurgus ur szappant szokott habarni, ott pompázik „B..ó Rudolf mütételi officinája."

Rudi borbély felette ügyes fickó voit teljes életében, a koppasztásban pedig annyira praktikus, hogy bekötött szemmel is megtudja a tetétleni gányó fejét nyirni; a bajuszt pedig ujlaki bajuszpödrővel ugy kisodorja, hogy ugy áll mint a kétágu vasvilla. A szakálkaszállásban pedig müremekel, lekoppasztja a nélkül, hogy vért ontana. Nincs is Kőrös városában olyan jobboldali cubákfaló, a ki az ő beretvájának élére ne bizná a pofáját; jól is folyik a műtétele annyira, hogy már egész az arcátlanságig elbizta magát s beállott Farkas Elekhez a minden jobboldaliak nagy mesteréhez udvari lódoktornak.

Rudi borbély magát még trétás embernek is tartja, legalább a pótharaszti birkások előtt ugy ismeretes különösen azon időtől fogva, a mióta a következö esemény megtörtént.

Husvét ünnepe volt. A pótharaszti juhász beszamaragolt a plébánus ur jobboldali miséjére; hogy aztán annál vigabban töltse el a szent ünnepet, egy pár bárányt is felpakolt a szamarára, s kiállott vele templom előtt épen B.,ó műtéteteli officinája elé.

B..ó borbélyban megvan az a jó természet, hogy rettenetesen szereti a bürge pörköltet. A báránytokányért pedig foly a nyála. Alkuba bocsátkozott tehát a juhással azzal a feltett szándekkal, hogy most megtréfalja a gányót.

No juhász bácsi menyiért adja nekem azt a szamáron lévő jószágát? kérdi a borbély.

– Odadom két forintért a nemzetes urnak, — válaszolá a juhász.

— Áll az alku, — mond a borbély, — hozza be kend ide a mühelybe ni.

A juhász bevitte a két bárányt a mühelybe s kérte a két forintot.

Hohó! mond a borbély, én megvettem kendnek a szamáron lévő jószágát, tehát még a kantár is az enyim, mert az is a szamáron van, s az is a kend jószága. Itt a két forint, menjen kend isten hirével.

A juhász ily alkuról mit sem akart tudni, a borbély pedig nem állott el az alkutól, ennélfogva Bakos biró elé került a dolog.

Bakos biró nagyon igazságos biró volt. Ő előtte pompásan forgott az igazság kereke, főkép ha kenték. B..ó pedig eleget kente fe te a haját s ez oknál fogva a borbélynak szolgált az igasság. s kihirdette az itéletet. hogy a szamárón lévő jószág mind a borbélyt illeti.

A juhász megvakarta a fejét ezen igazságszolgáltatásra, s felülvén szamarára azzal hüté le mérgét hogy Petőfiként „nagyot ütöttbotjával a szamár fejére."

A husvét utánra következett áldozó csötörtökön ismét beszamaragolt Kőrösre a juhász s szamarát a bolt kilincséhez kötve benyitott a borbély műhelyébe.

Na juhász bácsi! talán ismét bárányt hozott eladni? — kérdi a borbély röhögve.

— Nem biz én, nemzetes borbély uram, hanem magamat és a társamat meg akarom borotváltatni — mit fizetek kettőnkért, kérdé a juhász.

Kettőjükért tiz garast — válaszolá a borbély.

— No u am itt a tiz garas

Mikor a borbély megborotválta a juhászt, kérdi: hát a társa hol van kendnek?

— Még kint várakozik rám, hanem azonnal behozom — s kimenvén a juhász szamaraért, azt kantárjánál fogva bevezetvén, mondá:

— Ez az én társam, most már ezt is borotválja meg az ur.

Mit én szamarat borotváljak? a ki jobboldali uraságokat szoktam borotválni, de már ezt nem teszem. Takarodjék kend ki műhelyemből szamarával együtt.

-- Jól van, — mond a juhász, — majd igazságot tesz közöttünk a biró. — A juhász tehát felkeresé az igazságos Bakos birót, s előadá neki a panaszát.

A borbély megcitáltatván azonnal, kérdi a biró: Igaz-e az borbély ur, hogy maga megalkudott ezzel a juhászszal, hogy öt és a társát tiz garasért megborotválja?

Az igaz biró ur, de hát ki az ördög gondolná azt, hogy a juhásznak szamár a társa.

— Hát a kinek jutna eszébe, hogy a szamár kantárját is jószágnak tartsa. Most a juhásznak van igazsága, tehát csak elő a szappannal és borotvával, s meg kell a szamarat borotválni, azt hozza magával az igazság.

Mit volt mit tenni, a borbély rettentő sok szappanhabot habart, s elvégzé a müborotválást a szamáron annak rendje és módja szerint.

Sziporka.

Egyik miniszteri tanácsos megtudván, hogy a kezelése alatti osztályban egy oly fiatal egyéniség is alkalmaztatott, ki politikailag baloldali elveket vall, magához kéreté subalternusát s ilyen leckét adott neki: fiatal barátom! azt hallom, hogy ön nagy tigris, lássa a kormány szolgálatában baloldalinak lenni szabad, csak mutatni nem szabad.

A bodzafa megdicsőitése.

Bodzafa! árnyadban
Én hányszor pihentem!
Mikor egy ágadért
A bicskámat fentem.

S mikor lemetszettem,
Lett belőle puska...
Megretirált volna
Előttem a muszka.

Ha fehér virágod
Illatot terjesztett,
Leszedtük, eltettük
Orvosságnak eztet.

És a mikor látszott
Bogyód pirulása...
Vékába raktuk és
Lett pöfögő kása.

Óh, a bodzakása!
Nincsen annak mása.
Ki szereti, soha
Sincsen hasfájása.

Kalapot emelek,
Ha előtted megyek.
Jó lombos leveled,
Ha csipnek a legyek.

Az álhatatos kefekötő.

Egy részeges kefekötő feltette magában, hogy többé korcsmába nem megy.

Még az nap midőn ezt megfogadta, álhatatosságát próbára akarta tenni. Kiment tehát azon utcára melyen legtöbb korcsma volt. Az első korcsma mellett ugy haladt el, hogy oda se tekintett. A másodiknál már ugy félszemmel sandalitott a korcsma ajtó felé. A harmadiknál már meg állott és igy szóla magában: No lám milyen álhatatos tudok én lenni csak akarat kell hozzá, most is már két korcsmát hagytam a hátam megett a nélkül, hogy bementem volna valamelyikbe, ezen álhatatoságomért meg is jutalmazom magamat egy halbszajtlival, és az álhatatos kefekötő betámitott a korcsmába.

Ki hogy fizet?

Jót jóval a becsületes ember fizet.
Rosszat rosszal a kutya szokott fizetni.
Jót rosszal pedig az ördög fizet.

A tótok a vásáron.

— Népmonda. —

Écsről, mely most falu, azt tartja a monda:
Hogy vásáros város lett volna hajdanta.

Vevő és eladó csak ugy futott-lótott,
A kápolnán fölül árultak a tótok.

Volt náluk paprika, de még inkább kömény;
Szép magyar menyecske hozzájuk odamén.

„Zenyim kömínmagot" — „Ifiaszon tülem"
— Jaj ne lármázzatok, megreped a fülem!

„Szip zaszon!" „szip zaszon!" — Szvatopluk fiai
Kezdenek egymásra köményt hajitani.

Összeszólalkoztak, összeverekedtek —
A köményes zacskók mind üresek lettek.

* * *

A ki nem hiszi el ezt a históriát,
Menjen el Écsre, e helyet megnézni, hát
Ott sok köménymagot most is teremni lát.

Vidats István gépgyárában Pesten,

2 nyul-utcza 8-ik szám alatt

következő cséplőgépek kaphatók:

Amerikai cséplőgép Garrettféle nyitott mozdonynyal 3 vagy 4 lovas, tartalék-dobbal, szijkerékkel s szijjal frt. 583, 780.

Angol cséplógép nyitott Garrettféle mozdonynyal, kerékhajtásra, 3 lóerőre (dob-szélesség 27") vagy 4 lóerőre (dob-szélesség 32") frt. 660 vagy 880, ezen gépek szijhajtásra készitve frt. 710, 930.

Barrettféle hordozható cséplőgép, zsákoló szerkezettel 6 lovas nyitott Garrettféle mozdonynyal, szijkerékkel, szijjal s tartalékrészekkel frt. 1455.

Angol cséplőgép 42"-es dobbal, 4 lovas gőzmozdonynyal, tartalékrészekkel frt. 3800.

Ajánlat.

Az országos magyar gazdasági egyesület tekintetes elnökségének Pesten, Üllöiut, köztelek. Mint gyakorlott gazda, ki sokat csalódott, sokat tapasztalt, kötelességemnek tartom, mind azt, mit valóban jónak, czélszerünek és közhasznúnak ismertem fel, gazdatársaim, kisebb birtokosok, főleg a közgazda nép javára köztudomásra juttatni; mire nézve legjobb és legmegfelelőbb módnak találom az országos magyar gazdasági egyesület hazafias közreműködéséhez folyamodni. Ilyen közhasznú eszköznek tartom a Vidats István-féle lóerejü cséplőgépet és szelelő rostát.

Én a mult 1872. évben Vidats István gyárából egy négy lóerejü cséplőgépet vettem, jó lélekkel mondhatom, hogy ez minden tekintetben tökéletes gép, annyira tisztán kiveri a magot, hogy a nyirkos, söt még a vizes kévékben sem hagyott szemet; összetört szem pedig aranyért sem volt utána található. Azonkivül könnyü, szilárd, a felállitása és kezelése egyszerü és gyorsan dolgozik. A mult év augustus és september hónapokban négy könnyü gebével. 10 ember s egy lóhajtó gyerekkel naponta 150—160 kereszt őszi és tavaszi gabonát elcsépeltem, s gépészre sohasem volt szükségem. Ezen gép ára aránylag oly csekély, a feltételek oly kedvezők, hogy minden kis birtokos, három négy polgár gazdatárs is könnyen megszerezheti.

A Vidats B. szelelő rostája szintén ily kitünő és ajánlatos. Előnyei a következők: nagyon egyszerü, könnyü kezelésü, tartós, tökéletes tisztaság és szapora munkásság. Tisztelettel kérem tehát fel az országos magyar gazdasági egyesületet, mint a mely minden üdvös gazdasági gépek buzgó terjesztője, hogy az emlitett két gépet a legmelegebben ajánlja a gazda közönségnek, mely bizonyára háladatossággal fogja megköszönni szives közreműködését.

Kitünő mély tisztelettel Mező József Lakon, 1873. évi január 20-ik napján.

A tekintetes Elnökségnek alázatos szolgája

Környey László,
26 éves gazdatiszt s jelenleg alapitványi földhaszonbérlő.

Kávéház megnyitás.

Alólirott tisztelettel tudatom a t. cz. közönséggel, miszerint **Ferenczváros, két nyul-utca sarkán** a müegyetem átellenében, a m. mérnök- és épitész-egylet épületében csinnal és kényelemmel berendezett

kávéházamat

május hó 1-jén megnyitottam.

Mindennemü bel- és külföldi lapokról, valamint jó italok és kiszolgálatról biztositván tisztelt vendégeimet, kérem a t. cz. közönség tömeges látogatását.

Tisztelettel

Bayler Károly,
kávés.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Mészáros Károly

Pest, 1873. Nyomatott Neuer I.nál.